

[Oluf Pedersen.]

Lands Selvstændighed, og jeg henviser her til, hvad Regeringens egne Medlemmer har sagt. Der er jo fra den Side fremført ganske udmærkede Argumenter. De Herrer burde læse deres egne Taler; vi kan ikke gøre dem saa glimrende. Hvis de læser deres egne Taler, vil de faa det fornødne Grundlag til at fælde en meget haard Dom over de her fremsatte Lovforslag.

Vi vender os mod disse Lovforslag, fordi de bibeholder den tvungne Værnepligt, fordi de bibeholder det krigsmæssige Udstyr, og fordi Udgifterne er alt for store og indeholder yderligere Fare for en Stigning. Man kan da stille os det Spørgsmaal, om vi vil prisgive vort Land, om det da ikke er Forsvar værd.

Jeg vil besvare dette med at sige: Jo, jeg mener, det er det; men jeg mener, at dette Forsvar maa føres med menneskelige Midler, gennem en passiv Modstand, forbundet med en Politiordning, med et Korps, der anbringes dér, hvor Forholdene kan gøre det naturligt, og forbundet med en klog Udenrigspolitik, saaledes som det altid har været sagt fra radikal Side. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen morer sig, men det har ellers været sagt tit nok og rigtigt nok fra radikal Side, at en klog Udenrigspolitik er Danmarks bedste Forsvar.

Lad mig lige antyde, hvad jeg mener med Udtrykket „passivt Forsvar“. Jeg kan her henvise til Gandhi, som ved Hjælp af passivt Forsvar overvandt en Stormagt under Forhold, hvor det var ganske givet, at han, hvis han havde brugt Vaaben, vilde have lidt et knusende Nederlag. Det staar for mig saadan, at her er Vejen ud af Militarisme og ogsaa den fornødne Sikkerhed for os som for andre mod militaristiske Overgreb og Udskejelser. Der er ud fra vort Synspunkt ikke Grund til at bære os ad som Strudsen og benægte Faren. Selv om jeg ikke tror paa Krigen, da den muligvis kan afværges, saa kan Ulykken alligevel komme. Men vi vil undgaa alt, hvad der kan øge Faren for at blive Deltager, og vi afviser enhver Deltagelse fra den danske Stats Side i den ideologiske Kamp mellem Nazisme og Kommunisme, der begge er lige taabelige, og det har harmet mig, at der fra enkelte Sider ogsaa her i denne Sal er taget Parti for de stridende Parter. Efter mit Skøn er hverken den kommunistiske eller K. U. Pressen til nogen Pryd for vort Land.

Jeg skal slutte med at give Udtryk for vor Opfattelse i følgende: Vort Land

kan gaa under i Militarisme og udslettes gennem Krig. Vi kan ikke magte Krigen, og vi forbander Krigen og al dens Gerning. Vi vil kæmpe til det yderste for vor Nation, men Kampen maa føres med menneskelige Midler, som kan forsvares over for vor Samvittighed, uden at dansk Ungdom skal myrde eller lade sig myrde. Bruger vi menneskelige Midler, kan ingen nogen Sinde vinde over vor Nation. Jeg henviser her til den sønderjyske Kamp, som blev ført gennem en Menneskealder; ved redelig Kamp, som gav Vækst for dem, der deltog deri, blev Danskheden opretholdt. Jeg pointerer: Vi vil forsvare vort Land til det yderste med menneskelige Midler, ved Etablering af en Politiordning og gennem passiv Modstand, der gør selv et lille Folk uovervindeligt.

Og saa skal jeg til allersidst stille et Spørgsmaal til Regeringen og de øvrige Partier, det Spørgsmaal, hvorvidt man vil være med til at gennemføre til Vejledning for Rigsdagen, naar den skal tage Beslutning om denne Lovgivning; en Folkeafstemning inden Lovforslagenes anden Behandling, om man vil være med til at stille alle Folketingsvælgere nogle Spørgsmaal. Jeg mener, at der burde stilles Folketingsvælgere følgende tre Spørgsmaal. For det første: Billiger De Bibeholdelsen af Tvangsudskrivningen til militær Tjeneste? For det andet: Misbilliger De militær Oprustning? Og for det tredje: Ønsker De en Politiordning til Afløsning af Hær og Flaade? Efter hvad der forelaa for Vælgerne ved tidligere Valg saavel til Folketing som Landsting, anser jeg det for uanstændigt, om de foreliggende Lovforslag gennemføres, uden at Vælgerne bliver spurgt, uden at der gives Vælgerne Adgang til at være Regeringen og maaske særlig de Konservative til en aabenbart højst nødvendig Vejledning.

Aksel Larsen: Hvorvidt de foreliggende Lovforslag betegner en Ændring i Danmarks Militærpolitik, og hvorvidt de betyder Oprustning, er et Spørgsmaal, som synes at være af meget stor Interesse, og som har været underkastet ivrig Debat. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet ikke kan besvares ud fra en Undersøgelse af: hvor mange Millioner koster denne Ordning mere end tidligere Ordninger? Det forekommer mig heller ikke, Spørgsmaalet kan besvares ud fra en Overvejelse af: hvor mange flere Kanoner og Geværer kan man eventuelt faa ved den nye Ordning end efter den gamle? Men det kan derimod besvares dels ved en Sammenligning med de